

ชื่อเรื่องวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆโดยการสอนแบบการสาธิตของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

ชื่อผู้วิจัย นายคณิตสนันท์ วงษ์ศรี

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาพื้นฐาน

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

การติดต่อผู้วิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ เบอร์โทรศัพท์มือถือ 087-8282199

E-mail : furny_aroaha@hotmail.com

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ประเภทงานวิจัย วิจัยการเรียนการสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆโดยการสอนแบบการสาธิต ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการวิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ มีวัตถุประสงค์ ข้อ 1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยการสอนแบบการสาธิตของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 43 คน เป็นการสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 3.30 คิดเป็นร้อยละ 19.76 หลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.13 คิดเป็นร้อยละ 85.19 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการประเมินความพึงพอใจ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการมีความพึงพอใจโดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด จึงสามารถสรุปได้ว่าเรียนแบบการสาธิต สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะจะต้องมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกความต้องการ ตลอดจนอารมณ์ต่าง ๆ ให้แก่กันและกัน เพื่อพัฒนาและสร้างความเป็นเอกภาพให้แก่สังคมของมนุษย์ มนุษย์มีภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดศาสตร์ต่าง ๆ ตลอดจนศิลปะ วิทยาการในทุกๆด้านสู่สังคม และมนุษย์ยังใช้ภาษาเป็นเครื่องมือนำทางสู่การเรียนรู้ต่างๆรอบตัว ตลอดจนได้เรียนรู้อดีตและแนวทางในอนาคต นอกจากนี้มนุษย์ได้ใช้ภาษาเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาอาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า ชนชาติไทยของเรามีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสิ่งแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติตลอดจนเป็นมรดก ทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าที่ชนชาวไทยใช้ในการ

ติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติให้เกิดความเข้าใจต่อกัน มีความรักความรู้สึกเป็นชาติเดียวกัน การสื่อสารประกอบด้วย ทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในกระบวนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ทักษะการพูดมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง การพูดมีความสำคัญและมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน เพราะมีส่วนช่วยเสริมความเจริญก้าวหน้าแก่บุคคลทั่วไปไม่ว่าผู้นั้นจะมีอาชีพอะไร ดำเนินงานใหญ่หรือเล็กแค่ไหน ล้วนแต่ต้องฝึกให้มีความสามารถในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสี่ด้านทักษะการพูดต่อการประกอบอาชีพทางธุรกิจ

รวมทั้งความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมและฝึกทักษะการพูดไว้ว่า บุคคลที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจได้นั้นไม่เพียงแต่มีความรู้อย่างเดียว หากจะต้องมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วได้ด้วย จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้สมาชิกของสังคมได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนศิลปะการพูดกันอย่างจริงจัง ผู้ที่ทำงานในอาชีพใดต้องใช้การพูด การเจรจาหันเข้าใจแล้วการงานจึงจะดำเนินไปได้รวดเร็ว ความสำเร็จอยู่ที่การพูด การพูดจึงมีความสำคัญมากสำหรับบุคคลทุกอาชีพซึ่งน่าจะกล่าวได้ว่า การพูดเป็นประตูสู่ความสำเร็จต่อการประกอบอาชีพ การพูดมีความสำคัญต่อบุคคลมากทั้งในด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพตลอดถึงการประกอบธุรกิจต่าง ๆ ผู้พูดดี มีสมรรถภาพในการพูด มักจะประสบความสำเร็จในการทำงานให้นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการพูดที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในงานอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา เช่น ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริการซ่อมบำรุง พนักงานขาย พนักงานด้านการตลาดพนักงานด้านประชาสัมพันธ์ ตลอดจนเป็นผู้ควบคุมงาน เป็นนายช่าง หรือประกอบอาชีพอิสระ แต่จากการเรียนการสอนทักษะการพูดพบว่าผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการพูด นักเรียนจะมีความกลัวขี้อาย ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่น ไม่กล้าแสดงออก กลัวประหม่า พูดเสียงเบา ตื่นเต้นมาก ปัญหาการพูดเกิดจากนักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเองการออกเสียงควบกล้ำ เสียง ร, ล ไม่ชัดเจน นักเรียนไม่กระตือรือร้นในการค้นคว้าทำให้ขาดข้อมูลในการพูด นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกฝนการพูดเท่าที่ควรมีเพียงจำนวนน้อยที่มีโอกาสได้ฝึกฝน เนื่องจากการสอนทักษะการพูดของครู จะใช้การสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนจึงสนใจการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง คือการเรียนแบบสาธิต โดยการเรียนแบบสาธิตเป็นวิธีสอนที่ครูมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการแสดงหรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต การฟัง การกระทำหรือการแสดง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยเรียนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยการสอนแบบสาธิตหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยการสอนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 68 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 23 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เริ่มวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 3 แผนแผนละ 2 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนแบบสาธิต

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสาธิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนแบบสาธิต หมายถึง วิธีสอนที่ครูมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการแสดงหรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต การฟัง การกระทำหรือการแสดง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนในการพัฒนาการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การพูดในโอกาสต่างๆ วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการปฏิบัติ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งๆ ที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยการสอนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต
2. การพูดในโอกาสต่างๆรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต

วิธีการสอนแบบสาธิต

การสาธิต คือ วิธีสอนที่ผู้สอนหรือวิทยากรแสดงหรือกระทำให้ดูเป็นตัวอย่างพร้อมๆกับการบอก อธิบายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในเชิงรูปธรรม ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตกระบวนการ ขั้นตอนการสาธิตนั้นๆ วิธีการสอนแบบสาธิตเป็นวิธีการที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เพราะเป็นผู้วางแผน ดำเนินการ และลงมือปฏิบัติ (รพีพรรณ สาครสินธุ์, 2524, หน้า 76)

การสาธิตแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สาธิตวิธี หมายถึง ผู้สอนแสดงวิธีทำสิ่งต่างๆให้ผู้เรียนได้เห็นวิธีทำอย่างชัดเจน ตามขั้นตอน ตามลำดับ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถนำวิธีการนั้นๆไปปฏิบัติตามได้ด้วยตนเอง

2. สาธิตผล หมายถึง ผู้สอนได้แสดงผลงานที่ได้ทำสำเร็จเรียบร้อยแล้วมาให้ผู้เรียนได้ดูการสาธิตแบบนี้จะได้ผลเฉพาะผู้ที่สนใจงานนั้นๆอยู่แล้ว เช่น การปักผ้าแบบต่างๆ เป็นต้น

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น
2. เพื่อช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่ยาก ซึ่งต้องใช้เวลามาก ให้เข้าใจง่ายขึ้นและประหยัดเวลา
3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้

ขั้นตอนการสอน

1. ผู้สอนแสดงการสาธิต ผู้เรียนสังเกตการสาธิต
2. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายและสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสาธิต
3. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นตอนของการสอนแบบสาธิต

1. ขั้นเตรียมการสอน

- 1.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยวิธีการสาธิต

- 1.2 ศึกษาเนื้อหาสาระให้ชัดเจน และจัดลำดับให้เหมาะสม
- 1.3 เตรียมกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติ
- 1.4 เตรียมสื่อ อุปกรณ์ เอกสารให้เพียงพอกับผู้เรียน
- 1.5 กำหนดเวลาการสาธิตให้พอเหมาะ
- 1.6 กำหนดวิธีการประเมินผล
- 1.7 เตรียมสภาพห้องเรียน
- 1.8 ทดลองสาธิตก่อนสอนจริงในห้องเรียน
2. ชั้นสาธิต
  - 2.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระที่จะเรียนรู้
  - 2.2 บอกให้นักเรียนรู้บทบาทของตนเอง ได้แก่ การทดลองปฏิบัติ การจดบันทึก การสรุป
  - 2.3 แนะนำสื่อการเรียนรู้
  - 2.4 ดำเนินการสาธิต
3. ชั้นสรุป
  - 3.1 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปผลที่เกิดจากการสาธิต
  - 3.2 บันทึกขั้นตอนการสาธิตพร้อมทั้งผลที่เกิดขึ้น
4. ชั้นวัดและประเมินผล
  - 4.1 ผู้เรียนทดลองสาธิตให้ผู้อื่นดูพร้อมทั้งบอกผลและข้อคิดที่ได้
  - 4.2 ให้เขียนรายงาน ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด และแสดงความคิดเห็น

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

- 1) ทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง
- 2) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและจดจำเรื่องที่สาธิตได้นาน
- 3) ทำให้ผู้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง
- 4) ทำให้ประหยัดเงินและประหยัดเวลา
- 5) ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

ข้อจำกัด

- 1) หากผู้เรียนมีจำนวนมากเกินไปก็อาจทำให้การสังเกตไม่ทั่วถึง
- 2) ถ้าผู้เรียนเตรียมการมาไม่ดีเมื่อเวลาสาธิตผ่านไปวนมาหรือสาธิตไม่ชัดเจนก็ทำให้ได้ผลไม่ดี
- 3) ถ้าการสาธิตนั้นเน้นที่ผู้สอนโดยผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติเลย ผู้เรียนก็อาจจะได้ประสบการณ์น้อย
- 4) บางครั้งการสาธิตที่เยิ่นเย้อก็ทำให้เสียเวลา

เทคนิคการสอนด้วยวิธีสาธิต

ก่อนการสาธิต มีขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ ของการสาธิตให้ชัดเจนว่าการสาธิตนั้นมีวัตถุประสงค์อย่างไรการสาธิตบางอย่างเป็นการสาธิตกระบวนการเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการ ขั้นตอน เช่น การสาธิตการใส่สายสวนปัสสาวะ
2. การ เตรียมการ ผู้สอนต้องเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการสาธิต เตรียมขั้นตอนการสาธิตซึ่งวิธีการเตรียมที่ถูกต้องคือ ต้องลองสาธิตดูก่อน เป็นการตรวจสอบว่าขั้นตอนเหล่านั้นถูกต้องหรือไม่ หากเกิดปัญหาใด ๆ ขึ้นก็มีโอกาสแก้ไขได้ก่อน

ขณะทำการสาธิต

ผู้สอนควรอธิบายหรือบรรยายให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสาธิต หลังจากนั้นจึงนำเข้าสู่การสาธิต โดยการอธิบายให้ฟังหรือใช้สื่อต่าง ๆ อาจจะเป็นสไลด์ประกอบคำบรรยายหรือวีดิทัศน์ หรือวิธีการที่ผู้สอนทั่วไปใช้คือ การให้ผู้เรียนได้ศึกษามาก่อน โดยให้ไปอ่านเอกสาร หนังสือ หรือค้นคว้าเรื่องราวที่สาธิตนั้นก่อน ก็จะทำให้การสาธิตดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วและผู้เรียนเข้าใจได้ชัดเจนในขณะสาธิตผู้สอนต้องดำเนินการสาธิตไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ อาจจะไม่สลับด้วยการบรรยายแล้วสาธิต วิธีที่จะทำให้บรรยากาศการสาธิตเป็นไปด้วยความตื่นเต้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสาธิตตลอดเวลา อาจจะเป็นการถามนำ กระตุ้น หรือให้ผู้เรียนช่วยสาธิตเรื่องราวบางเรื่องที่มีความสลับซับซ้อนหรือมีขั้น ตอนยุ่งยาก ผู้สาธิตก็ต้องสาธิตหลาย ๆ ครั้ง หรือให้ผู้เรียนทำตามไปด้วยเป็นขั้น ๆ ผู้สอนจะต้องชี้แนะหรือเน้นย้ำในส่วนที่สำคัญตลอดเวลา ดังนั้นการวางแผนสาธิตจำเป็นต้องเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี

ภายหลังการสาธิต

เมื่อการสาธิตจบลงแล้ว การย้ำเน้นเรื่องราวที่สาธิต ไม่ว่าจะเป็นการสาธิตกระบวนการหรือสาธิตผู้สอนก็ต้องให้มีการสรุป ทั้งนี้ผู้ดูหรือผู้เรียนเป็นผู้สรุปเอง โดยมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนกัน หรือบางครั้งการจัดอาจจบลงด้วยการสรุปโดยวีดิทัศน์ หรือสไลด์ประกอบเสียง โดยการสอบถาม แจกแบบสอบถาม แบบทดสอบ ทั้งนี้อยู่ที่ระยะเวลาที่เหลือ

การวัดและประเมินผล

การสอนแบบสาธิตส่วนใหญ่ผู้สอนหรือผู้สาธิตจะมีบทบาทในการประเมิน อาจจะเป็นการสังเกต วิเคราะห์ คำตอบว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่เพียงใด แต่การประเมินที่ดีคือการให้ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบหรือแบบสอบถาม

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและฝึกทักษะเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย สื่อสารอย่างมีศิลปะ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์กาลเทศะ บุคคลและโอกาส วิเคราะห์ ประเมินค่าสารจากการฟัง การดู การอ่าน การนำเสนอข้อมูลในเชิงให้ความรู้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล การพูดที่ใช้ในงานอาชีพและในโอกาสต่าง ๆ ของสังคม การเขียนจดหมายที่จำเป็นต่องานอาชีพ การใช้ภาษาไทยในการเขียนประชาสัมพันธ์ และเขียนโฆษณา เขียน รายงาน เขียนโครงการ และบทร้อยกรอง เพื่องานอาชีพ ศักยภาพรวม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และเกิดประโยชน์ในงานอาชีพและการดำเนินชีวิต เอกสารแสดงเกี่ยวกับสมรรถนะที่ 1

1. เลือกใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์เหมาะสมกับกาลเทศะบุคคลโอกาส และสถานการณ์

ถ้อยคำ หมายถึง คำกล่าว เสียงพูดและลายลักษณ์อักษร ที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันทั้ง ในด้านกิจกรรมและในด้านกิจการอื่น ๆ มีรูปลักษณะต่างกันไป ผู้ที่มีความรู้เรื่องถ้อยคำรู้จักถ้อยคำและเข้าใจความหมายของถ้อยคำได้ดี ก็สามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การใช้ถ้อยคำ ให้มีประสิทธิภาพมีข้อควรคำนึง ดังนี้

1. การออกเสียงให้ถูกต้อง หากออกเสียงไม่ถูกต้องอาจจะทำให้ความหมายผิดไปได้ เช่น เขาไม่ชอบปลา (ปลา) ห้ามยืนทางฝา (ขวา) ที่นี้มีคู่มากมาย (ครู)

2. การเขียนให้ถูกต้อง หากเขียนสะกดคำผิดอาจจะทำให้ความหมายผิดไปได้ เช่น เมืองอุทองไม่เคยเป็นเมืองหน้าด่าน (หน้าด่าน) เธอช่วยขลิบปลอกหมอนสีฟ้าให้ฉันหน่อย (ขริบ) นกเป็ดน้ำใกล้จะสูญพันธุ์แล้ว (พันธุ์) เป็นต้น

3. ใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย ถ้าใช้คำผิดความหมายก็จะผิดไป และคำบางคำอาจความหมายโดยตรงความหมายโดยนัย มีหลายความหมาย มีความหมายใกล้เคียงกัน ควรคำนึงถึงบริบทและพิจารณาก่อนใช้ เช่น ขบวนการนี้เป็นภัยแก่นักศึกษาทั้งหมด (ควรใช้ ต่อ)

บนถนนราชดำเนินมีรถอยู่แออัด (ควรใช้ คับคั่ง) ฉันกลัวเสือมาก/เขาทำตัวเป็นเสือ (ความหมายโดยตรง/โดยนัย) ฉันถูกต้องต่อ/เขาต่อเวลาให้เรา/เธอขอต่อราคาลงอีก/พี่ต่อให้เขาวิ่งไปก่อนห้านาที (คำหลายความหมาย)

4. การใช้คำให้ถูกต้องตามหลักภาษา และหน้าที่ของคำ เช่น การใช้คำอาการนาม การใช้ลักษณะนาม การใช้คำบุพบท การใช้คำสันธาน เป็นต้น

5. การใช้คำให้เหมาะสมบุคคล เช่น เขามีหมายกำหนดการการอบรมแล้วหรือยัง (ควรใช้ กำหนดการ) เมื่อชาติชายได้ยินก็โกรธกระทัดกระพือตอกไป (ควรใช้ ปังปัง) แม่เชิญพระสงฆ์ จำนวน 9 รูป มาที่บ้าน (ควรใช้ นิมนต์) เป็นต้น

6. ใช้คำให้เหมาะสมกับโอกาส เช่น โอกาสที่เป็นทางการ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำต่างประเทศ คำหยาบ คำแสลง ภาษาพูด ภาษาหนังสือพิมพ์ คำย่อ คำต่างระดับ และภาษาถิ่น และโอกาสที่ไม่เป็นทางการ ใช้คำระดับ ภาษาปาก และคำระดับภาษาที่ง่ายแบบแผนได้

7. ใช้คำที่ชัดเจนไม่กำกวม ใช้คำที่ผู้รับสารรู้ความหมาย ไม่ใช่คำที่มีความหมายกว้าง และคำที่มีความหมายไม่แน่นอน เพราะอาจทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารได้ เช่น ฉันไม่เคยไปที่บ้านหลังนั้น (ไม่รู้ว่าหลังไหน) น้องซื้อหนังสือเล่มนี้เพราะดีกว่าเล่มอื่น ๆ ในร้าน (ไม่รู้ว่าดีอย่างไร) ลุงปลูกต้นไม้ 2 ต้น (ไม่รู้ว่าต้นอะไร) บ้านเขาอยู่ใกล้มาก (อีกคนอาจคิดว่าไกล) นิดตกลงมาหรือไม่ (ตกลงใจหรือตกลงมาจากบันได) เป็นต้น

ระดับภาษาการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ระดับของภาษา หมายถึง ความลดหลั่นของถ้อยคำและการเรียบเรียงถ้อยคำที่ใช้โดยพิจารณาตามโอกาส หรือกาลเทศะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้สื่อสาร และ ตามเนื้อหาที่สื่อสารการศึกษาเรื่องระดับของภาษาเป็นสิ่งสำคัญเพราะทำให้บุคคลที่เป็นสิ่งสำคัญเพราะทำให้บุคคลแต่ละกลุ่มเข้าใจภาษาของกันและกัน ไม่ให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสาร และความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล รวมทั้งยังทำให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจถึงลักษณะเฉพาะและวิวัฒนาการของ

ภาษาไทยอีกด้ยการศึกษาเรื่องระดับภาษาอาจจะพิจารณาได้หลายวิธีตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น พิจารณาตามฐานะบุคคล ตามเนื้อหาและตามกาลเทศะที่สื่อสารในที่นี้จะกล่าวถึงการพิจารณาระดับภาษา ตามกาลเทศะ / โอกาส ในการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้ใช้ภาษาสามารถเลือกใช้ภาษา ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

1. ภาษาแบบเป็นทางการ ภาษาที่ใช้อย่างเป็นทางการมีลักษณะเป็นพิธีการ ถูกต้องตามแบบแผนของการเขียนภาษา แบ่งออกเป็น

1.1 ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาที่สมบูรณ์แบบ รูปประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีความประณีต งดงาม อาจใช้ประโยคซับซ้อนและใช้คำระดับสูง ภาษาระดับนี้จะใช้ในโอกาส สำคัญ ๆ เช่น ราชพิธี วรรณกรรมชั้นสูง เป็นต้น

1.2 ภาษาระดับมาตรฐานราชการ หรืออาจเรียกว่าภาษาทางการ / ภาษาราชการ เป็นภาษาที่สมบูรณ์แบบ รูปประโยคถูกต้องตามไวยากรณ์ เน้นความชัดเจนตรงประเด็นเป็นสำคัญ ใช้ในโอกาสสำคัญที่เป็นทางการ เช่นหนังสือราชการวิทยานิพนธ์ รายงานทางวิชาการ การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงานสำคัญ ๆ เป็นต้น

2. ภาษาแบบไม่เป็นทางการ ภาษาที่ไม่เคร่งครัดตามแบบแผน มักใช้ในการสื่อสารทั่วไปในชีวิตประจำวัน หรือ โอกาสทั่ว ๆ ไปที่ไม่ทางการ เป็นต้น

ภาษาพูด-ภาษาเขียน

การศึกษาระดับภาษาอาจพิจารณาในด้านรูปแบบของการสื่อสารสามารถแบ่งภาษาเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือภาษาพูด และ ภาษาเขียน

1.ภาษาพูด หมายถึง ภาษาที่มักใช้สื่อสารทางวาจาในชีวิตประจำวัน หรืออาจใช้งานเขียนที่ไม่เป็นทางการ เช่น บทความวิจารณ์ข่าว ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา หรือในวรรณกรรมประเภทต่างๆ

*ภาษาพูดสามารถเลือกใช้ถ้อยถ้อยคำได้หลายระดับขึ้นกับโอกาสที่พูดและฐานะของบุคคลที่สื่อสารด้วยแต่ไม่เคร่งครัดมากนัก

2.ภาษาเขียน หมายถึง ภาษาที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อบันทึกไว้เป็นหลักฐาน สามารถนำมาอ้างอิงได้ภาษาเขียนที่ใช้ในงานเอกสารที่เป็นทางการและใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐาน (ภาษาทางการ) ยึดหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้องอ่านเข้าใจง่าย และไม่นำภาษาพูดมาปะปนผู้เขียนควรขีดเคล้าถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนวิชา ทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานวิจัยมีหลากหลาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

นพรัตน์ ใจกาษา (บทคัดย่อ:2555) วิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ นำวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติใช้สอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยมีความมุ่งหมาย (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติวิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจก่อนเรียนกับหลัง

เรียน (2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้การสอนแบบ บทบาทสมมุติวิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการเรียนแบบบทบาทสมมุติ เรื่องการพูดในโอกาส ต่างๆ กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการตลาด จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม เครื่องมือ ที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถาม ความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและ Dependent t-test ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ มี ประสิทธิภาพ 81.69/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5870 แสดงว่านักศึกษามี ความก้าวหน้า ในการเรียนร้อยละ 58.70 นักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติมีความสามารถ ในการพูดในโอกาสต่างๆ เพิ่มขึ้นจาก ก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้ การสอนแบบบทบาทสมมุติ โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยสรุปการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้ การสอนแบบบทบาทสมมุติ ช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาการด้านการพูดในโอกาสต่างๆ มากขึ้น และการแสดงบทบาท สมมุติช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถมี มนุษยสัมพันธ์ ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นพดล สุขอารมณ (บทคัดย่อ:2558) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/2 ที่สอนโดยใช้วิธีการสาธิต การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนา สุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถภาพทาง กายของนักเรียนที่สอนโดยใช้วิธีการสาธิต 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่องการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่สอนโดยใช้วิธีการสาธิต ประชากรที่ ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาพณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศานาบริหาร จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสาธิต วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบ สมรรถภาพทางกายและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย ผลการวิจัย 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถ ภาพทางกายของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้วิธีการสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อน เรียนมี ค่าเฉลี่ย 2.52 และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.36 2.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนน ทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยใช้วิธีการสาธิต พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 2.84 คะแนน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยการสอนแบบการสาธิตของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ดังมี รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยที่จะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ทำการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. วิเคราะห์หาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 68 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 23 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ จำนวน 3 แผน
- 1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบปฏิบัติ
- 1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ ซึ่งสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสาธิต จำนวน 3 แผน รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมงประกอบด้วยเนื้อหาย่อยเรื่อง การพูดในโอกาสต่างๆ

2. แบบประเมินการปฏิบัติ

ในการสร้างแบบประเมินการปฏิบัตินั้น ประเด็นการประเมินจะถูกสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดทฤษฎีของตัวแปรที่ต้องการศึกษาหรือต้องการวัด โดยแบบประเมินการปฏิบัติจะมีหลักในการสร้างดังต่อไปนี้

- 2.1. ศึกษาพฤติกรรมที่จะให้ปฏิบัติหรือวิเคราะห์จุดประสงค์สำคัญที่ต้องการประเมินผลการปฏิบัติ
- 2.2. นิยามหรือความหมายพฤติกรรมที่จะให้ปฏิบัติ และกำหนดรูปแบบของวิธีการประเมินให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการว่าจะใช้รูปแบบ ที่ให้แสดงออกถึงความสามารถทางอ้อม หรือให้ปฏิบัติในสถานการณ์จำลองหรือให้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง
- 2.3. สร้างเครื่องมือบันทึกผลการประเมินตามรายการที่วิเคราะห์ไว้ ซึ่งอาจจะเป็นแบบรายการหรือแบบจัดอันดับคุณภาพก็ได้
- 2.4. กำหนดเกณฑ์ หรือมาตรฐานขั้นต่ำที่ใช้ตัดสินและสรุปผลการปฏิบัติงาน
- 2.5. ตรวจสอบแบบประเมินการปฏิบัติด้านความเที่ยงตรงด้วยตนเองและผู้เชี่ยวชาญและนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข
- 2.6. ทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบประเมินการปฏิบัติไปทดลองใช้กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น
- 2.7. ปรับปรุงแก้ไข พิมพ์แบบประเมินการปฏิบัติฉบับจริง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

- 3.1 สร้างรายการคำถาม 5 ข้อ สำหรับผู้ตอบแบบประเมิน มีการให้คะแนนความพึงพอใจตั้งแต่ 1 ถึง 5 จะมีคำถามแตกต่างกัน
- 3.2 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาสรุปความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
3. ทดสอบหลังเรียนกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสาธิต
4. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์พัฒนาการด้านคะแนนของนักศึกษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test for dependent)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ โดยการสอนแบบสาธิตก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	2	20.0	8	80.0
2	2	20.0	10	100.0
3	0	0.00	8	80.0
4	3	30.0	8	80.0
5	3	30.0	8	80.0
6	4	40.0	10	100.0
7	1	10.0	8	80.0
8	0	0.00	8	80.0
9	1	10.0	8	80.0

10	1	10.0	8	80.0
11	2	20.0	10	100.0
12	3	30.0	10	100.0
13	4	40.0	10	100.0
14	2	20.0	7	70.0
15	1	10.0	7	70.0
16	1	10.0	7	70.0
17	2	20.0	8	80.0
18	2	20.0	8	80.0
19	2	20.0	8	80.0
20	3	30.0	10	100.0
21	1	10.0	8	80.0
22	2	20.0	8	80.0
23	1	10.0	8	80.0
เฉลี่ย	1.87	18.69	8.39	83.91

จากตารางที่ 1 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 1.87 คิดเป็นร้อยละ 18.69 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.40 คิดเป็นร้อยละ 83.91 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตารางที่ 2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การพูดในโอกาสต่างๆโดยการเรียนแบบสาธิตก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2

การทดสอบ	N	Mean	S.D.	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	23	1.87	1.10	33.02	0.0000
หลังเรียน	23	8.39	1.03		

จากตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง การพูดในโอกาสต่างๆ โดยการเรียนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่2 ก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการเรียนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2

รายการประเมิน	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1. นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ	4.40	0.50	มาก
2. นักเรียนคิดว่าการเรียนการสอนแบบสาธิตช่วยให้การเรียนการสอนดีขึ้น	4.44	0.50	มาก
3. นักเรียนมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น	4.39	0.49	มาก
4. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยการสอนแบบสาธิต	4.48	0.51	มาก
5. นักเรียนอยากให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสาธิตอีก	4.63	0.48	มากที่สุด
รวม	4.50	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการเรียนแบบสาธิตสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนอยากให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสาธิตอีก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่สองคือ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยการสอนแบบสาธิต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในระดับมาก อันดับที่สามคือ นักเรียนคิดว่าการเรียนการสอนแบบสาธิตให้การเรียนการสอนดีขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อยู่ในระดับมาก อันดับที่ดีที่สุดคือ นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้ายคือ นักเรียนมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆโดยการสอนแบบการสาธิตของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มีวัตถุประสงค์ คือ ข้อ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการเรียนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการเรียนแบบสาธิตของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแบบสาธิตในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนโดยการเรียนแบบสาธิตของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเรียนการสอนโดยการเรียนแบบสาธิตช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นภาพชัดเจน มีความเข้าใจในเนื้อหา ได้เห็นตัวอย่างและมีความมั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้นและมีความกล้าที่จะพูดมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อใช้วิธีการสอนโดยการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนั้นในรายวิชาอื่น ๆ อาจจะมีการนำวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและทำการวิจัย พบว่า การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยในการเรียนการสอนส่งผลช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่หากว่าผู้สอนใช้วิธีการเดิมซ้ำๆ การศึกษาจะทำให้เกิดการเบื่อหน่าย ดังนั้น ผู้สอนต้องคอยแสวงหา ศึกษาและค้นคว้าให้มีกิจกรรมการศึกษาที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนามาอย่างสูงสุด

บรรณานุกรม

คณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2549. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1

(ภาษาไทย). นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

คณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2555. ประมวลสาระชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.

นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. 2551. หลักการพูด หน้าที่ชุมชน สื่อมวลชน และใน

องค์กร. กรุงเทพมหานคร : วันดีดีกรุ๊ป.

ฐนสัจจันทร์ วงศ์สุวรรณะ. 2547. การพูดเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : หจก. เทคนิค 19.

ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว. 2554. การพูดในที่ชุมชน. นครปฐม : โครงการตำราและหนังสือ คณะอักษร

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุไรรัตน์ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำรวจ. 2554. ภาษากับการสื่อสาร, โครงการตำราและ

หนังสือ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วาสนา บุญสม. 2543. แบบเรียนสำเร็จรูปภาษาไทย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายแสง.

ประชา อภิบาล. 2540. ศิลปะการพูดที่ชนะใจคน, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หอสมุดกลาง 09.

อัมพร (พงษ์ธา) แก้วสุวรรณ. 2522. วิชาการพูด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

สุภัชชา นาทอง. 2553. ศิลปะการพูด พูดอย่างไรให้ชนะใจคน, กรุงเทพมหานคร : ฝนดา สำนักพิมพ์.

